

- riittämättömyyden tason, joka on edellytyksenä irtisanomiselle ennen koeajan päättymistä, osalta.
- 2) Perustelujen puutteellisuus ja ilmeinen arviointivirhe
- perustelujen puutteellisuuden ja ilmeisen arviointivirheen osalta
 - tosiasioiden, jotka voivat olla perusteena yksiselitteisen riittämättömyyden toteamiselle, arvioinnin osalta.
- 3) Harkintavallan väärinkäyttö.

Kanne 22.1.2020 – Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio

(Asia T-37/20)

(2020/C 95/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: Z. Lavery ja T. Buley, barrister)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2019/1835 (¹) siltä osin kuin sillä jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle tietyt Yhdistyneen kuningaskunnan nimeämien maksajavirastojen maataloustukirahastolle tai maaseuturahastolle ilmoittamiin menoihin liittyvät määrät perusteena puutteet käsitteen "Aktiiviviljelijä – etuyhteydessä olevat yhtiöt" määritelmässä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka koskee asetuksen 1307/2013 (²) 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan väitetyistä virheellistä tulkintaa.

Yhdistynyt kuningaskunta esittää kanneperusteensa tueksi seitsemän perustetta.

- Ensimmäiseksi se katsoo, että komissio erehtyi 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuodon tulkinnassa. Siinä ei suljeta pois tuenhakijaa tuen ulkopuolelle pelkästään siitä syystä, että se kuuluu yritysyhmään, jonka jokin muu jäsen harjoittaa tukeen oikeuttamattomien toimintojen luetteloon kuuluvaa toimintaa.
- Toiseksi kantaja katsoo, ettei kyseisen säännöksen sanamuodolla voi olla sitä merkitystä, jonka komissio sille antaa. Johdonmukaisuuden vuoksi on selvää, että kiellettyä on oltava se, että yritysyhmä itse toimii kyseisellä alalla. Kyseinen edellytys ei täyty, jos suoran tuen hakija (itse) vastaa 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua viljelijän määritelmää mutta ei (itse) harjoita tältä osin merkityksellistä toimintaa.
- Kolmanneksi Yhdistyneen kuningaskunnan tulkintaa tukee se, että 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuoto kuvastaa 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, jossa määritellään viljelijän käsite, sanamuotoa. "Viljelijällä" voidaan tarkoittaa joko a) sellaista yksittäistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa maataloustoimintaa, tai b) tällaisten henkilöiden ryhmää. Viimeksi mainitussa tapauksessa 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu "viljelijä" muodostuu luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmästä. Virkettä ei Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan pitäisi lukea niin, että sillä lisätään 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaan "toisiinsa liittyviä yksiköitä" koskeva osatekijä, joten 9 artiklan 2 kohdan a alakohdalle ei pidä antaa tällaista sisältöä.

- Neljänneksi ilmaisu ”luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä” käytetään myös muualla kyseisessä asetuksessa, mutta komissio ei näyttäisi tulkitsevan sitä johdonmukaisesti samalla tavalla kuin 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan yhteydessä. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan kyseistä ratkaisevan tärkeää ilmaisua on tulkittava koko asetuksen osalta samalla tavalla.
- Viidenneksi Yhdistynyt kuningaskunta väittää lisäksi, että komission tulkinnassa on myös toinen kielitieteellinen ongelma. Sen mukaan luonnollisen henkilön mainitseminen kyseisessä ilmaisussa on tarpeetonta. Pelkkä viittaus ”oikeushenkilöiden ryhmiin” olisi riittänyt. Luonnollinen henkilö ei voi nimittäin koskaan olla toisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön omistuksessa eikä samalla tavalla yhteydessä toiseen henkilöön kuin yhtiö, joka on yhteydessä toiseen yhtiöön.
- Kuudenneksi Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että laajemmat tavoitesidonnaiset tai teleologiset seikat puoltavat sen näkemystä ja puhuvat komission näkemystä vastaan. Kymmenennen perustelukappaleen mukaan suoria tukia ei pitäisi myöntää ”luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, elleivät kyseiset henkilöt voi osoittaa, että niiden maataloustoiminta ei ole hyvin vähäistä”. Tällainen lähestymistapa on täysin sopusoinnussa Yhdistyneen kuningaskunnan kannattaman 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnan kanssa ja samalla ristiriidassa komission tulkinnan kanssa.
- Viimeiseksi Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mahdollistetaan poikkeaminen 9 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta kiellosta silloin, kun tuenhakija (yksittäinen henkilö tai ryhmä) kuuluu a–c alakohdan soveltamisalaan. Jos tuenhakijat kykenevät osoittamiseen, ”ettei niiden maataloustoiminta ole hyvin vähäistä”, niihin sovelletaan b alakohtaa. Niinpä on selvää, ettei lainsäätäjän aikomuksena ole ollut sulkea pois tukien maksamista henkilöille, joiden toimintaan toimintoja, jotka sinänsä mainitaan tukeen oikeuttamattomien toimintojen luettelossa.

(¹) Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 30.10.2019 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/1835 (EUVL 2019, L 279, s. 98).

(²) Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608).

Kanne 30.1.2020 – CX v. komissio

(Asia T-52/20)

(2020/C 95/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: CX (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— tutkimaan kanteen ja toteamaan sen perustelluksi

ja siten

— kumoamaan 21.3.2019 tehdyn päätöksen Ares(2019)1889562, jolla kantaja palautettiin palkkaluokkaan AD 8/5

— kumoamaan 21.10.2019 tehdyn ja samana päivänä tiedoksi annetun päätöksen Ares(2019)6485832, jolla nimittävä viranomainen hylkäsi kantajan 21.6.2019 riidanalaisesta päätöksestä tekemän valituksen R/348/19